

Братътъ, като изминѣлъ доста пѣтъ, дошѣлъ до една ливада, дѣто намѣрилъ челоуѣкътъ, за когото бѣ казала бабичката.

— Приближилъ се до челоуѣка и го попиталъ: — „Добрий челоуѣче, моля ти се, кажи ми, какъдѣ могъ да намѣряжъ жива вода, птица, която да говори и стѣбло, което да пѣе?“

— Драгий ми синко, — отговорилъ челоуѣка, — трѣбва да се искашишъ на това бърдо, което е прѣдъ тебе. За да се искашишъ на него, нѣма да ти бѣде мѣчно, но ще ти бѣде мѣчно да слушашъ всичко онова, което ще ти се изговори по пѣтя, до като отидешъ до върхътъ. Ще чуешъ какъ нѣкой ти говори неприлични думи и ще те тегли за крайщата на палтото; но да не се обърнешъ да видишъ що ти правятъ. Ако погледнешъ, веднага ще станешъ на камъкъ.

Дѣтето разбрало всичко и наченѣло да се искачва по бърдото. Не успѣло още да се искачи до половината, когато нѣкой почнѣлъ да му говори неприлични думи; спиралъ го, потеглялъ го ту за единия край, ту за другия на палтото. Но той всичко това прѣтърпѣвалъ и вървѣлъ напредъ. Отъ веднѣжъ нѣкой го бутнѣлъ силно и то паднѣло. Сърдито дѣтето се исправило и се обърнѣло да види голѣмия немирникъ, но тозъ часъ се прѣобърнѣло на камъкъ. Въ сѣщото врѣме сестра му се молѣла у дома прѣдъ иконата, когато отъ единъ пѣтъ и станѣло мѣчно и тя извикала:

„Ей, братъ ми е испаднѣлъ въ голѣма бѣда, а може би и да е погубенъ“.

Другий братъ наченѣлъ да ѝ утѣшава: „не се плаши; азъ ще отидѣ да го търся и надѣя се да го намѣряжъ живъ и здравъ“.